

[Holmberg.]

men vi fulgte dem ikke, og så må vi vistnok erkende, at det har udartet på en måske lidt mærkelig måde.

Meningen var dengang, at den mand, der alligevel skulle have en varevogn til brug i sit erhverv, også kunne få lov at benytte denne varevogn til familien, bl. a. om søndagen, og så naturligvis skulle betale derfor. Men automobilfabrikanterne er dygtige, og efterhånden blev disse vogne egentlig bare en karikatur af en varevogn; det blev helt moderne personbiler bare til en billigere pris, altså halv afgift, og det var altså bare ruderne i siderne, der manglede. Vi så jo også, hvem det var, der købte disse vogne, det havde ikke meget med varekørsel at gøre — og som sagt så mener jeg altså, det var rimeligt, at vi sidste år ophævede ordningen.

Nu er der gået et år, og så mener jeg, vi bliver nødt til at drøfte følgerne af det, vi vedtog sidste år. At de små last- og varevogne op til 3 t blev pålagt op til 1/2 afgift og så til gengæld blev frigivet til persontransport, det ved vi. At så de små lastvogne eller varevogne, eller hvad vi kalder dem, over 3 t herefter blev fri, ja, det var jo også det, vi bestemte, men her vil jeg gerne sige til finansministeren, at jeg er helt sikker på, at vi nu et år efter nøje må overveje netop konsekvenserne for godstransportens økonomi. Af bemærkningerne til lovforslaget sidste år fremgik det, at afskaffelsen af papegøjeordningen ikke skulle betyde en fordyrende beskatning af godstransporten. Jeg er imidlertid bange for, at dette er sket, for det lader sig jo ikke skjule, at vi fordyrede de mere ægte varevogne, altså dem under 3 t, og den afgift, vi pålagde disse vogne, førte nok med sig, at virksomheder anskaffede vogne over 3 t, som egentlig er for store til formålet, men billigere i anskaffelse, fordi vi havde pålagt de lidt mindre vogne afgift. Jeg stiller her ved første behandling ikke forslag om ændringer, men jeg mener, det er rimeligt allerede her ved første behandling at anføre, at vi må kigge lidt nærmere på det i udvalget. Der er selvfølgelig flere veje at gå; vi kunne lægge afgift også på vogne over 3 t eller nedsætte afgiften på nogle af de ægte varevogne, vi kan sige mellem 2 1/2 og 3 t. Jeg er selvfølgelig klar over, at når det bliver antydet, vil finansministeren nok

helst se, at der lægges afgift også på vogne over 3 t. Det er imidlertid ikke så enkelt at gøre op, heller ikke for en finansminister. For hvis afgiftspolitikken medfører, at der bliver købt dyrere vogne, fordi de er uden afgift, vogne, som måske er både dyrere i drift og i indførsel, så er det ikke sikkert, at finansministeren er så interesseret. Jeg mener altså, det er rimeligt, at det bliver draget frem netop her ved første behandling, og så kan vi drøfte det senere.

Men tilbage til de såkaldte papegøjevogne, der, som jeg nævnte før, har udartet lidt mærkeligt, i alle tilfælde som varevogne. Nu kommer der jo ikke flere af dem, og det var vi enige om var rigtigt. Men de, der kom, er her endnu, de kører, og de har ingen siderude i. Så kan man næsten stille sig det spørgsmål et år efter: hvorfor skal de ikke have lov til det? Det er i alt fald ikke et spørgsmål, finansministeren som finansminister behøver at interessere sig for. For som finansminister må man jo sige, at der er ingen penge i det, hvis vi nu tillader alle disse vogne at sætte sideruder i. At de selv skal betale disse sideruder, er jo en selvfølge. Vi skal i morgen behandle færdselsloven, og hvad hermed følger. Det vedrører færdselssikkerheden, og efter min mening er det færdselssikkerhedsmæssigt forkert, at vi har disse vogne til at køre med de blændede ruder, eller hvad vi nu kalder det, der sidder i siderne. Hvilken begrundelse skulle der egentlig være for ikke med det samme at give det fri? Der kommer jo ikke flere af den slags, og det er da sikkert rigtigt, at vi måske giver dem; der har fået disse vogne, et mindre lod i lotteriet, men de har ikke købt vognen med det sigte og det håb, at de senere fik lov til at sætte sideruder i deres såkaldte herregårdsvogne — det er der nogle af dem, der hedder. Og der er jo også nogle af dem, det erkender jeg, der er bare ca. 1 år gamle. Men det var egentlig rart at få en begrundelse for, hvorfor vi skal vente. Vi kender jo godt det med naboen, og vi ved jo også godt, at man kan sige, at misundelsens orm gnaver overalt, men i dette tilfælde tager vi ikke noget fra nogen, hverken fra de borgere, som har købt en personvogn sidste år til den højere afgift, for det har de gjort frivilligt, eller fra finansministeren, og vi giver jo dem lidt, som har købt en vogn sidste år. Er der egentlig nogen, der skulle